

κδ Οὐτος ἄτιμ· οὐ γὰρ ἔστιν οὐδὲν ἄτιμ
 οὐκ ἔστι τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ'
 καὶ τὸ πᾶν ἄτιμ τὸ μαρτυροῦ
 λήθειαν· ὅτι τρεῖς ἔστι ῥοῖμα
 καὶ τὸ ὕδωρ· καὶ τὸ αἷμα· κα
 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἁμῶν
 τοῦ θυμῆ ζῶν ἄτιμ· ὅτι αἷ
 θυ· καὶ μὴ μαρτυρῆς πᾶσι
 πᾶσι ἔστι τὸν ἦον τοῦ θυ, ὅ
 τῷ· ὅ μὴ πᾶσι γὰρ τῶ θυ·
 τῶν, ὅτι οὐ πᾶσι γὰρ κερῆς
 τυρῆσε μὲν ὅτι πᾶσι τοῦ ἦ

ἦ τῷ αὐτοῦ μαρτῶ· τὸ γὰρ μὴ
 ἵσταται τῆς ἀνομίας· μόνον ὅκα
 μῶν γινῆται· καὶ τὸ τε ἀπο
 νόμος· ὅ μὲν ὅκα ἀμαχὸς ἔσται πᾶσι
 καὶ καθαργίση τῆ ἐπιφά
 σαι αὐτοῦ· οὐδὲ τῆν παρουσίαν
 αὐτῶν· ὅ μὴ πᾶσι δὲ μὴ αἱ
 ἐρᾶσι φάσκει· καὶ ὅ μὴ πᾶσι
 ἴσασ· ὅ μὴ τοῖς ἀνομῶν μὲν οἱσ
 ἦ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι δόξα
 τοῖς· καὶ δι' αὐτοῦτο πεινῆσι

τὸ μὴ
 οὐκ ἔστι
 ὅ μὴ πᾶσι
 ἀνομῶν
 ἴσασ
 ὅ μὴ πᾶσι
 ἀνομῶν
 ἴσασ

II. Cod. Harl 5588, fol. 54v und 113r. Vgl. S. 227